

ikke kan sige, at man hellere tager Indenrigsministerens Forslag, da det opfylder, hvad der er forlangt; thi det er aldeles forskjelligt fra det Forslag, Udvalget har stillet, forsaavidt der er Spørgsmaal om at lempe den Paragraph, som man ved forrige Behandling især var bange for at gjøre gjældende for Kjøbstæderne. — Man har nu sagt, at om Udvalgets Forslag iøvrigt var at foretrække, saa vilde man dog ikke kunne gaa ind paa det paa Grund af den store formelle Mangel, som det led af, idet det deri hedder, at de omhandlede Bestemmelser skulle kunne optages i Kommunernes Vedtægter, endssjondt der, saaledes som det af den høitærede Indenrigsminister nu er paa vist, er nogle af de Kommuner, som omhandles, der ikke have Vedtægter. Det forekommer mig nu, at denne Bestemmelse ikke siger Andet, end at, medens disse Forhold ellers ordnes ved Lov, er der Modifikationer i Henseende til deres Ordning, som med Indenrigsministerens Billigelse kunne bestemmes som Vedtægt. Derved bliver det altsaa en Vedtægtsbestemmelse, og jeg kan ikke indse, at det, at en Kommune, som ellers ikke har den Lykke at have en kommunal Vedtægt, faar en saadan Vedtægtsbestemmelse, skulde være noget saa urimeligt, at det skulde indeholde tilstrækkelig Grund til at forkaste Forslaget. Dersom det for en enkelt Kommune bliver den eneste Vedtægtsbestemmelse, medens Bestemmelsen i andre Kommuner kan knyttes til en allerede bestaaende Vedtægt, saa vilde denne Bestemmelse i en vis Forstand udgjøre denne Kommunes Vedtægt; Andet forekommer det mig ikke, at det vilde sige, og man kan ikke sige, at man derved vilde komme ind i et saa abnormt Forhold, at man derfor ikke skulde kunne gaa ind paa det af Udvalget stillede Forslag. — Da jeg saaledes tror at have paavist, at Paragraphen i ethvert Fald ganske anderledes indestikker det ved Sagens 2den Behandling udtalte Ønske, naar den affattes efter Udvalgets Forslag, end naar den høitærede Indenrigsministers Forslag vedtages; da det endvidere forekommer mig, at der iøvrigt i Kommunernes Vedtægter findes Bestemmelser, som ikke ere saa overordentlig mere almindelige, end en saadan vilde være, navnlig den Bestemmelse,

som jeg nys paa pegede, og da jeg endelig ikke har Die for det helt Urimelige, der vilde være deri, at en Kommune, som ellers ikke har nogen Vedtægt, fik en Vedtægtsbestemmelse, — saa kan jeg ikke indse, at Udvalgets Forslag er saa forkasteligt, men vil med andre ærede Medlemmer anbefale det til det høie Things Vedtagelse.

Tobiesen: Jeg tror, at den ærede Ordfører vil se, at der netop i det Exempel, han nævnte, var Tale om et Forhold, som havde Interesse for det Offentlige, nemlig Ordningen af Vandløb; de fleste Vandløb i en Kjøbstad ere jo nemlig ganske vist private Vandløb, men staa i Forbindelse med de offentlige Vandløb. Ordningen af Vandløbsforholdet paa en privat Bei eller en privat Eiendom vedrører altsaa det Offentlige, da det naturligtvis er de offentlige Spildevandsløb, der maa optage de private Vandløb. Det er saa klart, at et saadant Forhold vedrører Kommunen, at derom aldeles ikke kan være Tvivl. Det er altsaa et Forhold, som jeg slet ikke kan erkjende for at staa i Klasse med det her omhandlede Forhold. At det kan være af Interesse for en Kommune, at der bestaar gode Hegnsforhold mellem Eiendommene, kan ikke bestrides — at der er en god Ordning af Forholdene, i alle mulige Retninger, er naturligvis det Allerheldigste for alle Kommuner — men Sagen staar ikke i Forhold til Kommunen som saadan, som offentlig Institution, hvorimod det hele Forhold maa betragtes som rent privat. Det ærede Medlem syntes at ville bortrejonnere Feilen i Slutningen af Udvalgets Forslag dermed, at paa denne Maade vilde de vedkommende Kommuner hurtigere faae en Vedtægt, hvis de ikke nu have en saadan, om der end ikke kommer til at staa Andet i denne Vedtægt end disse tre af en anden Lov udtagne Paragrapher; men jeg skulde dog tro, at den Maade at bortforklare Feilen paa vil findes mindre tiltalende; og for mig vilde det i ethvert Tilfælde være mindre tiltalende at se en saadan Vedtægt for en Kommune, bestaaende af tre afrevne Stumper af en anden Lov, naar den vedkommende Kommune ikke iforveien havde en Vedtægt, hvortil man kunde